

ČTEME SI
S RODIČI

Susa Hämmerle • Kyrima Trapp

Místo, které znám ZUBNÍ ORDINACE

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

ZUBNÍ ORDINACE

Susa Hämmerle, Kyrima Trapp

Original title: Heut gehen wir in den Zahnarzt

Copyright © 2002 by Annette Betz Verlag im Verlag Carl Ueberreuter, Wien-München

All Rights Reserved.

Czech edition © 2011, Grada Publishing

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

jako svou 4420. publikaci

První vydání, Praha 2011

ISBN: 978-80-247-3965-6 (tištěná verze)

ISBN: 978-80-247-7809-9 (elektronická verze ve formátu PDF) © Grada Publishing, a.s. 2012

Překlad: Jana Bílková

Redaktorka: Zdenka Svěráková

Sazba: Lucie Němcová

Počet stran: 24

Vytiskla tiskárna GRASPO CZ, a.s.

Pod Šternberkem 324, Zlín

Publikace z nakladatelství Grada Publishing, a.s. si můžete zakoupit u svého knihkupce

nebo objednat v Zákaznickém servisu nakladatelství Grada Publishing, a.s.,

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7, tel.: 234 264 511, fax: 234 264 400,

e-mail: obchod@grada.cz, www.grada.cz.

Na Slovensku objednávejte knihy na adrese: Zásielková služba Grada Slovakia, spol. s r. o.,

Moskovská 29, 811 08 Bratislava, Slovensko, tel.: 02/556 45 189, fax: 02/556 45 289,

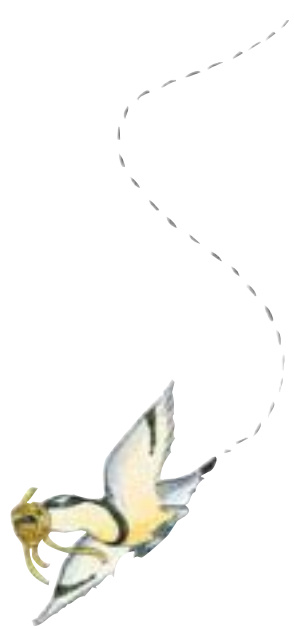
e-mail: grada@grada.sk

Susa Hämmerle

Místo, které znám

ZUBNÍ ORDINACE

Ilustrace Kyrima Trapp

Anička je už velká.
Umí jezdit na kole bez bočních koleček.
Umí se sama svléknout i obléknout.
Ví, jak se maluje vodovými barvami.
A nebojí se vůbec ničeho.

Snad kromě strašidel.
A zubařky, ke které má jít zítra.
„Nechci jít k zubaře!“ říká Anička.
„Neukážu jí zoubky!“

Maminka si posadí Aničku na klín.
„Je to nutné, Aničko,“ říká.
„Ta skvrnka, co máš na stoličce,
by mohl být zubní kaz.
A paní zubařka se na to podívá.“
Anička sebou šije a křičí: „Ale já nechci!
Nechci, aby mi sahala do pusinky!
Jinak – jinak ji kousnu!“
Maminka zrudne. A dlouze se rozkašle.
A zrovna když může zase promluvit,
přichází domů tatínek.
„Ahoj, vy dvě!“ volá.
„Podívej, Aničko, co pro tebe mám!“

„Jé!“ říká Anička. „Takové špičaté zuby. A co tam dělají ti ptáci?“

I maminka se diví. Tatínek vysvětluje: „Jmenují se běhulíci. Vyzobávají hmyz z dásní krokodýlů, kteří pak mají zdravé zuby. Proto tak pěkně otvírají tlamu.“

„A neudělají těm ptáčkům nic?“

ptá se Anička. „Ne,“ směje se tatínek.

„Byli by přece hloupi, kdyby sežrali své zubaře.“ „Nebo je kousli,“ rozumuje

Anička. Teď trochu zčervenala. „Ach!“

říká maminka tatínkovi. „Mohl bys s Aničkou zajít k paní doktorce

Karlíkové? Mně je, no ... já bych...“

Tatínek se usměje. „Samozřejmě,“

říká. „Vzal jsem si volno. Potom

můžeme jít do zoologické zahrady a prohlédnout si opravdové

krokodýly.“

To se Aničce líbí. Ale k paní zubařce? A bez maminky?

Co se to vlastně s maminkou děje?

„Trochu se bojí zubaře,“ říká tatínek potichu. Anička se diví. Maminka, a bojí se?

Příští den sedí tatínek a Anička v čekárně paní doktorky Karlíkové. Anička se rozhlíží. Čekárna je prosvětlená a útulná. Je tam koutek na hraní, hodně obrázků a časopisů. A jsou tam i jiné děti. Jeden chlapec se na Aničku usmívá. V ústech se mu stříbrně blyští.

